

[Per Hækkerup.]

lem ved, at de parlamentariske og politiske forhold her i salen gjorde det nødvendigt, at det blev mæglingforslaget, der blev op-højet til lov. Det kalder jeg ikke nogen ansvarsbevidst holdning, det kalder jeg at udnytte situationen og udnytte den ansvarsbevidsthed, som socialdemokratiet for sit vedkommende udviser og til stadighed har udvist.

Når det ærede medlem hr. Morten Lange ligesom skal bortforklare situationen med at sige, at heldigvis er socialistisk folkeparti ikke bundet af et fornuftægteskab med de radikale, ja, så synes jeg i og for sig det er tilstrækkeligt karakteriserende for, hvorledes man vurderer situationen. Det ærede medlem kan dog ikke være i tvivl om, at det er en fordel, også ud fra et socialdemokratisk synspunkt, at være i stand til at etablere en flertalsregering her i det høje ting, som socialdemokratiet er deltager i.

Jeg skal endelig kun gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Morten Lange, at jeg om socialistisk folkepartis udenrigs- og forsvarspolitik ikke sagde og ikke undersøgte denne politik andre motiver end dem, det ærede medlem selv måtte lægge i mine udtalelser; men jeg sagde, at på baggrund af, at det er det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der tegner socialistisk folkeparti, og på baggrund af det ærede medlem hr. Aksel Larsens forhistorie, om jeg må bruge det udtryk, i dansk politik er det betegnende, at den udenrigs- og forsvarspolitik, det ærede medlem og hans parti fører, efter min opfattelse ikke kunne være mere vel-egnet set ud fra Sovjetunionens interesse-mæssige synspunkter.

Erik Eriksen: Det er egentlig slet ikke så let at svare den højtærede statsminister. Ministeren var i dag noget forandret fra tidligere, synes jeg. Han var noget springende i sit stof og også i sin tankegang. Så meget har jeg da i hvert fald kunnet finde i hans indlæg.

I anledning af diskussionen om arbejds-

gangen herinde og udvalgsarbejdet vil jeg sige, at jeg synes, den højtærede statsminister kom noget let om ved det svar, han gav det ærede medlem hr. Poul Sørensen. Trods alt må det i hvert fald for den højtærede økonomiminister være lidt bittert at have været med til at træffe beslutning om at bryde den gamle tradition, at når oppositionspartierne viste så megen arbejdsvilje, måske endogså samarbejdsvilje, at de kom med deres egne selvstændigt udarbejdede forslag, så havde det pågældende parti også formandsposten i udvalgene. Det var den gamle regel, og det er den, der er brudt. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det var ikke den gamle regel!). Sådan var det, da jeg havde regeringen, højtærede økonomiminister, og dér havde jeg fuld støtte dertil af den højtærede minister. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Ikke fra 1929-1940!).

Formanden: Jeg henstiller, at den højtærede minister ikke afbryder.

Erik Eriksen: Nej, men således har det været tidligere, det kan den højtærede minister få bekræftet alle vegne, og derfor synes jeg, det er lidt sparsomt, lidt fattigt, når statsministeren nu ikke har andet at sige, end at det er noget, vi kan prøve at tale os til rette om ved samlingens begyndelse. Det er et brud på en gammel ordning, og det står underligt, det står mærkværdigt til den udtalte vilje til samarbejde.

Nu har vi jo alle sammen de mærkeligste problemer på disse områder. Det ærede medlem hr. Iver Poulsen fra de uafhængige havde tanken om at blive repræsenteret i udvalgene, selv om partiet ikke var stort nok dertil, og jeg forstår også, at socialdemokratiet har sine problemer med udvalgene. Jeg tænker i denne forbindelse på det ærede medlem hr. Brodthagen.

Jeg spurgte, hvad den højtærede statsminister, hvad regeringen, havde tænkt sig at gøre i anledning af diskontoforhøjelsen, for der har jo været meddelelser i bladene